కాశీగంగ

దీర్ఘాశి విజయ్‌భాస్కర్

చెరువుకి ఒకప్రక్క గొడ్డుల్ని, మరోపక్క ముడ్డిల్ని కడిగేస్తుంటారు. ఇంకో పక్క మగవాళ్ళు తానాలాడుతుంటే, మరోపక్క ఆడవాళ్ళు స్నానాలుచేసి, చీరచెంగులతో వడకట్టి, నీరు తీసుకొనిపోతుంటారు. ఈ దృశ్యం ఉత్తరకోస్తాలోని మూడు జిల్లాల్లోని అనేక పల్లెల్లో కనిపిస్తుంది.

అలాంటి ఒక పల్లె నుండి పట్నం వచ్చాడు గంగన్న. గంగన్న అల్లుడు పట్నంల ఎమ్మార్వో దగ్గర జీపు డ్రైవర్‌గా పన్జేస్తున్నాడు. ఒక్కగానొక్క కొడుకు ఈ మధ్యనే చచ్చిపోయాడు. ఎలక్షన్ల ముందు బహిరంగసభకని లారీల్లో జనాల్ని తోలుకెళ్ళారు. లారీబోల్తాపడిపోయి ఐదుమంది చచ్చిపోయారు. అందులో గంగన్న కొడుకు ఒకడు.

కొడుకు చచ్చిపోయిన తర్వాత కూతురి దగ్గరికి వచ్చేశాడు గంగన్న. వస్తూ,వస్తూ గంగన్న రెండు వస్తువులు తెచ్చి కూతురికిచ్చాడు. ఇచ్చి ఏమన్నాడంటే

"అమ్మా! మొన్న నేను తిరపతి ఎల్లినప్పుడు ఇదిగో ఈ పాత్ర తెచ్చుకున్నాను. నేను చచ్చిపోయేటప్పుడు ఈ కాశీగంగ నా నోట్లో వెయ్యాలి. ఇది మనకున్న మూడెకరాల మెట్టపొలం అమ్మేసినాను. దాన్తాలూకు బాపతు ఇరవైవేల రూపాయిలు. నీకేటికావాలంటే అది కొనుక్కో- అని కాశీగంగ పాత్ర, ఇరవైవేల రూపాయిలు కూతురిచేతిలో పెట్టాడు.

కాశీగంగ పాత్ర దేవుని పోటోముందు పెట్టింది. ఇరవైవేలు మాత్రం తిరిగి తండ్రికే ఇచ్చి అంది "నీ దగ్గరే ఉన్నీ నాయినా! నాకెప్పుడు అవసరమైతే అప్పుడు అడుగుతాన్లే" అని.

కూతురి కాపురం చూసి చాలా మురిసిపోయాడు గంగన్న. అల్లుడు గొప్ప చలాకీ అయినాడు. చేసేది ఎమ్మార్వో డ్రైవరుద్యోగమైనా, చెలాయించేది మాత్రం కలక్టరు డ్రైవర్‌లాగ. బియ్యం, కిర్సనాయిలు, పంచదార డీలర్ల దగ్గర కట్టించేస్తాడు. కేంపుల కెళ్ళినప్పుడు కోడి,కోడిగుడ్లు, కూరగాయలు మోసుకొస్తాడు. ఉప్పు, పప్పు సరేసరి.

పెళ్ళిళ్ళకు ముందు కౌన్సిలింగ్‌లాంటిది లేకగానీ, ఉంటే మాత్రం ఆడపిల్లలందరూ ఎమ్మార్వో జీపు డ్రైవర్లనే చేసుకొనేవారు. ఆ పోస్టకంత వన్నెతెచ్చాడు శ్రీనివాసులు. డ్రైవర్ శ్రీనివాసులంటే ఎవరికైనా ఇట్టే తెల్సిపోతుంది.

అంతా బాగానే ఉంది కానీ కూతురు గంటల తరబడి పబ్లిక్ కొళాయి దగ్గర నిలబడి నీళ్ళు పట్టి తెచ్చుకోవడం గంగన్నకు చాలా బాధేసింది. పైగా ప్రతీరోజూ కొళాయి దగ్గర గొడవలు, కొట్లాటలు. ఇవన్నీ చూసి గంగన్న ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు. తన నిర్ణయాన్ని కూతురికి, అల్లుడికి చెప్పాడు. వాళ్ళుకూడా ఒప్పుకున్నారు.

వెంటనే ఓ.వై.టి. స్కీముకింద పన్నెండువేల రూపాయలు కొళాయికోసం కట్టేరు. మామూలుగా అయిదు ఆరువేలు. వెంటనే ఆఘమేఘాలమీద కొళాయి కావాలంటే డబుల్ డబ్బులు కట్టాలంటే కట్టారు. ఆఘమేఘాలమీద రాలేదుగానీ, ఆగి, ఆగి మేఘాలమీద నడిచివచ్చినట్టు పైపులొకరోజు, బోల్టులొకరోజు, నట్టులొకరోజు బిగించి మీ ఇంటికి కొళాయి వేసాం అన్నారు మున్సిపాల్టీవాళ్ళు. అలా అనిపించుకొనే లోపు చిల్లరఖర్చుకని సామాగ్రి ఖర్చుకని మిగిలిన ఎనిమిదివేలు అయిపోయాయి.

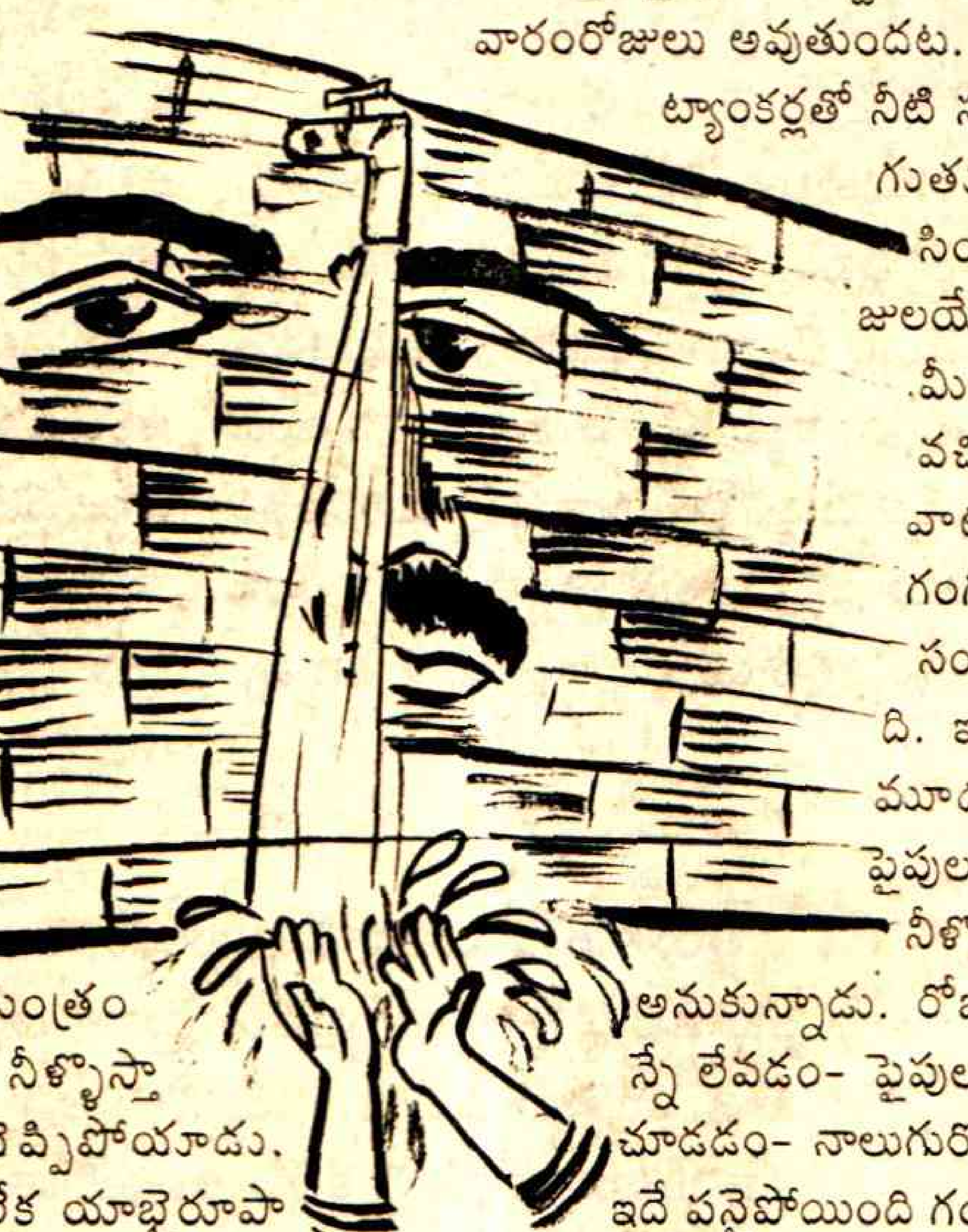

గోడకు అమర్చిన కొళాయిని చూస్తుంటే, శివుని కంఠంకి చుట్టుకున్న నాగుబాము లాగ అనిపించింది గంగన్నకు.

కొళాయి వచ్చేసింది. ఇక రావల్సింది నీరు.

ఆరోజు సాయంత్రం ఆరుగంటలకు నీళ్ళొస్తాయని ఫిట్టర్ చెప్పిపోయాడు. సంతోషం పట్టలేక యాభైరూపాయలు ఫిట్టర్‌కిచ్చాడు గంగన్న.

నీళ్ళొచ్చే టైమయింది. ఆరోజు శ్రీనివాసులు కూడా తొందరగా డ్యూటీ ముగించుకొని ఇంటికొచ్చాడు. కొళాయి దగ్గర ముగ్గువేశారు. కొళాయి మెడలో పూదండ వేశారు. ఒకప్రక్క కొబ్బరికాయ, అరటిపండ్లు పెట్టి అగరొత్తులు వెలిగించారు.

నరిగ్గా ఆరుగంటలయ్యింది. శ్రీనివాసులు ఒక చేత్తో కోడి, మరో చేత్తో కత్తి పట్టుకొని రడీగా ఉన్నాడు. గంగన్న కొళాయి మూత అటుఇటు తిప్పాడు. బయ్‌బయ్‌మని రెండుసార్లు, భుయ్‌భుయ్‌మని మరో రెండుసార్లు శబ్దం వచ్చింది.

"అద్దదిగో వస్తన్నాది. ముందు అన్న, తర్వాత తమ్ముడు వస్తాడు." అన్నాడు గంగన్న. కూతురికి, అల్లుడికి అర్థంకాలేదు. అది గ్రహించి గంగన్న చెప్పాడు. "ముందు గాలి దేవుడు, తర్వాత నీటి దేవుడు వస్తారు- కొయ్! కోడినికొయ్" అని చిన్నపిల్లాడిలా అరిచాడు. వెంటనే కోడి మెడ తెగి కిందపడింది.

కోడి నుండి చెంబుడు రక్తం వచ్చింది గానీ కొళాయి నుండి మాత్రం గ్లానుడు నీళ్ళు కూడా రాలేదు.

ఏమైంది చెప్మా! ఎందుకు నీళ్ళు రాలేదని అటుఇటు కాలుకాలిన పిల్లిలా తిరిగాడు గంగన్న. వాళ్ళకేకాదు ఆ వీధి మొత్తం ఎవరికీ రాలేదని తెల్సింది. అందరూ కల్సి మెయిన్ రోడ్డుమీదకు వెళ్ళి చూస్తే ఇంకేముందు పైపులు పగిలిపోయి నీళ్ళు రోడ్డు మీదకు చిమ్ముతున్నాయి. తెల్సిందేమిటంటే రోడ్డు వెడల్పు చెయ్యడానికి కరంటు స్తంభం అడ్డువస్తే ఆ స్థంభాన్ని పక్కకు జరిపారు. ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్టుమెంటువాళ్ళు. అలా జరిపేటప్పుడు కింద పైపులున్నాయని తెలియక వాటిని పగలగొట్టేశారు.

కొత్త పైపులు వచ్చి, అవి వేసేసరికి వారంరోజులు అవుతుందట. అంతవరకు ట్యాంకర్లతో నీటి సరఫరా జరుగుతుందని తెలిసింది. వారంరోజులయ్యేసరికి రోడ్డు మీద పైపులు వచ్చి వడ్డాయి. వాటిని చూసి గంగన్నకు చాలా సంతోషం వేసింది. ఇంక రెండు మూడు రోజుల్లో పైపులు వేసేస్తారు. నీళ్ళొచ్చేస్తాయని అనుకున్నాడు. రోజూ ఉదయాన్నే లేవడం- పైపులు వేసారేమో చూడడం- నాలుగురోజుల నుండి ఇదే పనైపోయింది గంగన్నకు.

ఫిట్టరొచ్చి ఈరోజు రాత్రికి పైపులు వేస్తున్నాం. రేపు తెల్లవారి మీ వీధికి కొళాయిలొస్తాయని చెప్పాడు. ఆ రాత్రి గంగన్నకు సరిగ్గా నిద్రపట్టింది కాదు. ఎప్పుడు తెల్లవారుతుందా? ఎప్పుడు కొళాయిలో నీళ్ళొస్తాయా అని మగత మగత గడిచింది రాత్రంతా!

తెల్లారేసరికి మెయిన్ రోడ్డుమీదకెళ్ళి చూసారు. పైపులు రోడ్డుమీద లేవు. పైపులు వేసినందుకు చాలా ఆనందం కలిగింది. కానీ ఆ ఆనందం ఎక్కువసేపు నిలవలేదు. వి.ఐ.పి.ల విజిట్‌లో వేసిన రోడ్డులాగ కొద్దిసేపటిలోనే కనుమరుగైపోయింది. పైపులు ఒక పక్కనుండి వేస్తుంటే మరోపక్క నుండి తీసేస్తున్నారు.

రాత్రివేసిన పైపులు తెల్లారేసరికి ఎందుకు తీసేస్తున్నారని అడిగితే, రోడ్డు వెడల్పు చెయ్యాల్సినచోట పైపులువేస్తే, ఎప్పుడైనా రిపేర్లొస్తే కష్టమని, చాలాముందు చూపుతో మరికొంత దూరం జరిపి వేస్తామని, అందుకే వేసిన పైపులు తీసేస్తున్నామని చెప్పారు. అందువలన ఆ వీధికి మరికొన్నాళ్ళపాటు కొళాయినీళ్ళు రావని తేల్చి చెప్పేశారు.

వారంరోజులపాటు కష్టపడి రోడ్డు వెడల్పు చేసారు. ఆ పక్కనే పైపులు కూడా వేసేశారు. ఒకరోజు సాయంత్రం ఫిట్టరొచ్చి రేపు ఉదయం ఆరుగంటలకు నీళ్ళొస్తాయని చెప్పాడు. పార్లమెంటుకి మళ్ళా ఎలక్షన్లొస్తాయంటే నమ్ముతాంగానీ రేపు నీళ్ళొస్తాయంటే మాత్రం నమ్మలేమన్నారు వీధి జనాలు.

గంగన్న మాత్రం వేకువఝామున నాలుగుగంటలకే లేచాడు. తలకి స్నానం చేసి, కొళాయికి పూజలుచేసి ఆరుగంటలెప్పుడవుతుందా? నీళ్ళెప్పుడు వస్తాయా అని ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఆరయ్యిందిగానీ నీళ్ళు మాత్రం రాలేదు. పక్క ఇళ్ళలోకి చూశాడు. వాళ్ళకీ రావడంలేదు. మెయిన్ రోడ్డుమీదకొచ్చి చూసాడు. చూస్తే ఏముంది? రోడ్డుకి అడ్డదిడ్డంగా గుంతలు తవ్వి ఉన్నాయి. మొన్న వెడల్పు చేసివేసిన తారురోడ్డు కూడా తవ్వి పారేశారు. ఎందుకు ఏమిటని అడిగితే టెలిఫోను డిపార్టుమెంటు వాళ్ళు కేబుల్స్ వేస్తున్నారట. అందుకే ఇంకో వారం రోజులు కొళాయిలు రావని తెల్సింది.

గంగన్నకు కోపం ఆగింది కాదు. మున్సిపాల్టీ వాళ్ళను నానాబూతులు తిడుతూ గుంతను దాటబోయి అందులో పడిపోయాడు. ఎక్కడ దెబ్బ తగిలిందో ఏమో ఆ పడటం పడటమే మరి లేవలేదు. స్పృహ తప్పిపోయింది.

వారంరోజులుగా మంచానపడి ఉన్నాడు. ఈ వారం రోజులు కూడా కన్ను తెరిచి చూడలేదు. కూతురు లబోదిబోమంటూ నాయినా నన్ను ఒక్కసారి చూడవా అని ఏడ్చింది. అయినా చూడలేదు. మామా నాకేమాటా చెప్పవా అని అడిగేవాడు అల్లుడు. అయినా ఒక్కమాట చెప్పలేదు. కానీ ఆఖరిరోజున అంత అపస్మారక స్థితిలోనూ ఒక్కమాట మాత్రం మూడుసార్లు అన్నాడు.

"గంగ! గంగ! గంగ!" అని. ఆ మాట వినగానే కూతురికి అతనిచ్చిన కాశీగంగ పాత్ర గుర్తొచ్చి అది తేవడానికి వెళ్ళింది. దేవుని ఫోటోముందు పెట్టిన పాత్ర కనిపించలేదు. అన్నిచోట్ల వెతికింది. ఎక్కడా దొరకలేదు.

బిందెలో నీళ్ళైనా తెచ్చి తండ్రి నోట్లో పోస్తాననుకుంది. అప్పుడామెకు కొళాయి గుర్తొచ్చి అక్కడకు వచ్చింది.

తండ్రి ప్రాణాలు తీస్తున్న ఆ పైపులు యముని పాశంలా కనబడేసరికి ఆమెలో కోపం, ఆవేశం ఒక్కసారే కమ్ముకున్నాయి. శక్తినంతా కూడదీసుకొని ఒక్క తన్ను తన్నింది. ఆ తన్నుకి గోడకు బిగించిన బోల్టు ఊడొచ్చింది.

బ్లోక్!బ్లోక్! బ్లోక్!మంటూ కొళాయి నుండి నీళ్ళొచ్చాయి. ఆ నీటిని దోసిట పట్టి తండ్రి మంచం దగ్గరకు పరుగెత్తింది.

"నాయినా! కాశీగంగ నాయినా! తాగు! తాగు!" ఏడుస్తూ అరిచింది కూతురు. రెండు గుక్కలు వేసి ప్రాణాలు వదిలేశాడు తండ్రి.

తాను తాగింది కొళాయి గంగని తెలిస్తే ఆతని ఆత్మకు ఎంత శాంతి!!!